СПРАВКА

на постъпилите бележки и предложения в срока на обществено обсъждане 14 април-14 май 2026 г.
по проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредбата 6 за изискванията за пощенската сигурност

Предложение	Приема/Не приема предложението	Мотиви за неприемане на предложението/Място на отразяване на приетите предложения
1. Държавна агенция „Национална сигурност“, постъпило по електронна поща на 20.04.2026 г.		
Държавна агенция „Национална сигурност“ съгласува изпратения проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за пощенската сигурност без бележки и предложения по компетентност. По Ваша преценка биха могли да бъдат нанесени следните наши технически бележки: 1. В § 1, т. 1 от проекта, с който се правят промени в чл. 1, ал. 1, т. 1, предлагаме думата „слага“ да се замени с „поставя“, а думата „отменят“ да се замени със „заличават“; 2. В същия параграф в предложения нов текст на ал. 5 и по-конкретно в т. 1 и 2 не става ясно за кои органи става въпрос – органите по т. 4 и 5; 3. В § 3, с който се изменя заглавието на глава трета, предлагаме думата „отменя“ да се замени със „заличава“; 4. В § 4, т. 2, с който се правят промени в чл. 10, ал. 2, след „думите „пощенските служби“ да се постави запетая, като съюзът „и“ се замени с „а“; 5. В § 7, т. 2 от проекта, касаещ промените в ал. 2 на чл. 15, предлагаме думата „реда“ да се замени с „редът“, а думата „урежда“ да се замени с „уреждат“;	Приема се Приема се Приема се	Отразено в проекта. Текстът е редактиран. Текстът е редактиран.

6. В § 9 от проекта думата „пощенският“ да се замени с „Пощенският“ /с главна буква/. Това се отнася и за изписването на думата „пощенските“; 7. В § 11 предлагаме в чл. 22, ал. 1 думите „чл. 14“ да се поставят пред „думите „глава трета“; 8. В § 12, т. 3 думата „отменят“ да се замени със „заличават“.		
2. **Държавна агенция „Технически операции“, постъпило с писмо 07-00-195/21.04.2026 г.**		
С § 1 от проекта на Наредба се предлага изменение и допълнение на чл. 1 от Наредба № 6 от 1.11.2011 г. Направените препратки в ал. 5 към т. 4 и т. 5 са неясни, тъй като в разпоредбата на чл. 1 не са посочени компетентни органи.	Приема се	Отразено в проекта.
С § 5 от проекта на Наредба се предлага изменение в чл. 13, т. 4 от Наредба № 6 от 1.11.2011 г. Същият касае разработване на вътрешни правила за действие на служителите при съмнение за наличие в пощенските пратки на оръжия, боеприпаси, пиротехнически изделия, взривни, запалителни или други опасни вещества и предмети и тяхното съгласуване с компетентните органи на Министерството на вътрешните работи (МВР), Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) и Държавна агенция „Технически операции“ (ДАТО). Считаме направеното предложение за неоснователно, предвид обстоятелството, че контрол върху дейностите свързани с оръжията боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия се осъществява от Министерство на вътрешните работи, съгласно Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия. Осъществяването на подобен контрол е извън законово определените функции на Държавна агенция „Технически операции“, като специализиран орган към Министерския съвет за осигуряване и прилагане на специалните разузнавателни средства.	Приема се	Отразено в проекта.

С § 7 от проекта на Наредба се предлага условията и редът за координация на изпълнението на дейностите по приемане и разглеждане на сигналите за нарушения на изискванията за пощенската сигурност от пощенските оператори да се уреждат със съвместна инструкция на Комисията за регулиране на съобщенията, МВР, ДАНС и ДАТО. Систематически мястото на предложената разпоредба е в Глава девета от Наредба № 6 от 1.11.2011 г., тъй като същата касае контрола по спазване и прилагане на изискванията за пощенска сигурност, докато чл. 15 регламентира задължение на пощенските оператори за създаване на условия за осъществяване на правомощията на МВР, ДАНС и ДАТО.	Не се приема	Глава шеста урежда защитата на пощенския трафик и недопускане приемането, пренасянето и доставянето чрез пощенската мрежа на забранени предмети и вещества. Текстът е редактиран. Условията и редът за координация на дейностите по тази глава и тяхното уреждане в съвместна процедура е част от дейността по глава шеста, а не по глава девета, отнасяща се до контрола по спазване и прилагане на изискванията за пощенската сигурност.
На следващо място е допусната правно-техническа грешка в поредността на параграфите в проекта на акт като в § 6 следва да се посочат измененията в чл. 15 от Наредба № 6 от 1.11.2011 г., тъй като същият е в Глава шеста. В § 7 да се посочат измененията в Глава седма в съответствие с поредността на разпоредбите в Наредбата.	Приема се	Отразено в проекта.
С § 11 от проекта на Наредбата се предлага изменение в чл. 22, като е предвидено МВР, ДАНС и ДАТО да осъществяват контрол за спазването и прилагането на изискванията за пощенската сигурност по глава трета, по чл. 13, т. 4, по чл. 14 и чл. 15 съобразно правомощията си. С оглед законово определените ѝ функции ДАТО може да осъществява контрол само по изпълнение на чл. 15 от Наредбата.	Не се приема	В чл. 22 всеки от органите осъществява контрол за спазването и прилагането на изискванията за пощенската сигурност по съответните разпоредби съобразно правомощията си.
3. Министерство на вътрешните работи, получено с писмо 04-02-99/24.04.2026 г.		
По § 1 – с измененията в чл. 1 в създадената ал. 5 са разписани „органите по т. 4“ и „органите по т. 5“, като се създава неясната кои органи се визират, предвид че в ал. 5, т. 4 няма определени органи, а т. 5 изобщо не съществува, поради което, предлагаме текстът да бъде редактиран;	Приема се	Отразено в проекта

По § 7 – в чл. 15 е разписано създаване на ал. 2, в която е предвидено издаване на съвместна (с участие на МВР) инструкция за изпълнение на дейности по приемане и разглеждане на сигнали за нарушения на изискванията за пощенската сигурност от пощенските оператори. Създаването на подобна правна делегация в наредба е в противоречие с изискванията на Закона за нормативните актове, поради което, считаме че текстът следва да отпадне;	Приема се по принцип	Текстът е редактиран, като вместо инструкция се предлага разработването на съвместна процедура за координация и взаимодействие между компетентните органи.
По § 11- с предлаганите изменения на чл. 22 (ал. 3 и ал. 4) се предвиждат контролни функции за МВР в разрез както с чл. 7 и чл. 30 от Закона за Министерството на вътрешните работи, така и в нарушение на чл. 94 от Закона за пощенските услуги (ЗПУ), според който контролът по спазването на ЗПУ и по прилагането на подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на него, е възложен на Комисията за регулиране на съобщенията, която единствено при необходимост взаимодейства с други органи сред които и МВР, предвид което предлагаме ал. 3 и ал. 4 да отпаднат;	Не се приема	Текстовете на нормите, които се предлага да отпаднат не противоречат на чл. 7 и чл. 30 от Закона за Министерството на вътрешните работи и на чл. 94 от Закона за пощенските услуги (ЗПУ), тъй като те не вменяват нови контролни и/или други правомощия, а само диференцират съществуващия и досега контрол на институциите съобразно тяхната компетентност, определена от законодателя. Целта е да се въведат ясни и точни граници в институционалния контрол за да се гарантира сигурност, предвидимост и законосъобразност на издадените от държавните органи административни актове при упражняване на контролните им правомощия съобразно компетентността, определена им от закона.

В допълнение, предлагаме в проекта на наредба да се включи текст с който се отменя т. 11 от допълнителните разпоредби, тъй като понятието за „пощенска сигурност“ е вече разписано в т. 23 от ДР на ЗПУ.	Приема се	Отразено е в проекта.
4. „Български пощи“ ЕАД, постъпило с писмо 14-00-347/04.05.2026 г.		
„Български пощи“ ЕАД няма предложения и бележки по публикувания за обществено обсъждане Проект за изменение и допълнение на Наредба № 6 от 1 ноември 2011 г. за изискванията за пощенска сигурност.		
5. „БОКС НАУ“ ООД, постъпило с писмо 32-01-173/14.05.2026 г.		
На 14 април 2026 г. Министерството на транспорта и съобщенията публикува за обсъждане проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 6 за изискванията за пощенската сигурност. Бокс Нау изразява своята подкрепа за усилията на МТС за модернизиране на рамката за пощенската сигурност, включително въвеждането на определение за „автоматична пощенска станция“. Бокс Нау е пощенски оператор, който предоставя куриерски услуги изключително чрез автоматични пощенски станции. Считаме, че въвеждането на нови регулаторни разпоредби следва да отчита обективните фактори и техническите възможности, свързани с процеса на приемане, пренасяне и доставяне на пощенски пратки чрез автоматични пощенски станции. В тази връзка изразяваме следното становище:		
1. Чл. 1, ал. 5, т. 2, предвиден с § 1, т. 4 на предложената наредба: Задължителните указания относно вътрешните актове по сигурността следва да имат ограничен обхват и да се прилагат еднакво за всички оператори. Съгласно предложения текст пощенските оператори изготвят вътрешни актове по сигурността и ги предоставят за сведение на компетентните органи, които „могат да дават по тях задължителни указания“. Считаме, че правомощието за даване на задължителни указания следва да бъде конкретизирано и ограничено. В настоящата си формулировка текстът предоставя неограничена дискреция на надзорните органи да	Не се приема	Задължителните указания са винаги индивидуални и конкретни за даден вътрешен акт на съответния оператор. Освен това контролиращият орган може да укаже включването на определени правила, които биха осигурили спазването на изискванията за пощенската сигурност и които са резултат от неговата дейност. В случай че, операторът прецени, че те са

налагат промени в организацията на сигурността на пощенския оператор без ясни критерии. Освен това новата ал. 5 неправилно се позовава на други части от наредбата. Предложение на Бокс Нау: Правомощието за даване на задължителни указания следва да бъде ограничено до конкретни ситуации, ясно определени в наредбата. Освен това на различните органи следва да се разреши да дават задължителни указания само по въпроси, попадащи в обхвата на съответната им компетентност. По-пропорционален подход е да се позволи даването на задължителни указания само след като е идентифициран конкретен неотстранен риск или е установено нарушение на изискванията на пощенската сигурност. Предлаганият подход ще гарантира правна сигурност и предвидимост за операторите, като същевременно запазва ефективността на надзора, основан на фактите. Освен това, ограничаването на възможността за даване на задължителни указания до конкретни случай, приложими за всички пощенски оператори ще гарантира равни условия за всички. Задължителните указания трябва да бъдат ограничени до конкретното нарушение или риск за сигурността. Въз основа на гореизложеното нашето предложение е да се включи следния текст в § 1 от проекта на наредба: Текстът „които могат да дават по тях задължителни указания“ се заличава и се създава нова ал. 7: (7) В рамките на своята компетентност, органите по чл. 22 от настоящата наредба могат да издадат общ административен акт със задължителни указания във връзка с вътрешните актове по сигурността, когато: а) при преразглеждане на вътрешните актове по сигурността е установен конкретен неотстранен риск; б) съответният компетентен орган е установил нарушение на изискванията за пощенската сигурност. 2. Чл. 1, ал. 5, т. 3, предвиден с § 1, т. 4 от предложената наредба: Задължението за преглед на съдържанието преди регистрация създава	Приема се.	прекомерни може да защити правата си по съдебен ред. В наредбата не следва да се уреждат изчерпателно всички възможни случаи, които биха възникнали и биха били повод за издаване на задължителни указания. Ограничаването на възможността за даване на задължителни указания до конкретни случай, приложими за всички пощенски оператори не може да постигне гарантиране на равни условия за всички. Организацията на работа на всеки оператор се определя от него, като водещо и обединяващо изискване е постигането и поддържането на пощенската сигурност.

обективно неприложимо изискване за операторите на автоматични пощенски станции. Предложеният текст изисква от пощенските оператори „преди регистрацията на пратка“ да „извършват преглед на съдържанието за забранени предмети и вещества“. Тази разпоредба, с нейната обща формулировка, поражда изключително сериозни практически и правни проблеми за операторите, които извършват дейността си чрез автоматични пощенски станции, поради следните причини: (a) Практическа невъзможност. Автоматичните пощенски станции по дефиниция работят без присъствието на служител. Пощенските пратки се приемат самостоятелно, като изпращачът въвежда код и следва инструкциите, предоставени от пощенския оператор. При тези условия е физически невъзможно да се извърши преглед на съдържанието на всяка пощенска пратка преди нейната регистрация. (b) Неприложимост на визуалния преглед Дори когато служител на пощенския оператор е физически на място, визуалният преглед на съдържанието на пратка в момента на приемането ѝ не позволява идентифицирането на забранени предмети и вещества. Откриването на такива предмети изисква специализирано оборудване и обучени служители, които не са на разположение – и не е икономически оправдано или разумно да бъдат на разположение – във всяка точка на достъп. (c) На практика предложението би забранило изпращането на пощенски пратки между изпращачи, които използват автоматични пощенски станции. Популярността на автоматичните пощенски станции нараства и се очаква повече от 70% от електронните магазини да ги използват активно в рамките на следващите 2 години. Докато пратките, предназначени за доставка до автоматични пощенски станции от големи електронни магазини обикновено се събират от шофьор на склада на електронния магазин, събирането на пратки от малки и средни електронни магазини, както от физически лица,		Отразено е в проекта. Член 1, ал. 5 е допълнена с т. 4., която предвижда проверка на пратките, приети в автоматични пощенски станции, да се извършва на случаен принцип в определена точка за обработка в зависимост от оценката на риска и структурата и организацията на дейността на пощенските оператори.

представляващи над 90% от всички изпращачи и приблизително 35-40% от пратките, по икономически причини обикновено се приемат за доставка чрез автоматични пощенски станции. При този модел, потребител подава пратката самостоятелно, без никакво участие на служител на пощенските оператори. Въвеждането на задължение за преглед на съдържанието на всяка пратка преди регистрация би направило бизнес модела на автоматичните пощенски станции безсмислен и би причинило непоправима вреда не само на операторите, но и на стотици хиляди потребители. Това са предимно малки и средни предприятия, еднолични търговци или физически лица, за които автоматичните пощенски станции са предпочитан и достъпен начин за изпращане на пратки на възможно най-ниската цена. Според Българската е-комерс асоциация 90% от над 50 000 онлайн магазина в България са микро- и малки търговци, за много от които електронната търговия е основно препитание[1]. Предложените изисквания биха засегнали непропорционално тези предприятия, които разчитат на достъпните и изгодни възможности за доставка, предлагани от автоматичните пощенски станции. (d) Непропорционално увеличение на разходите Спазването на това изискване за преглед на всяка пощенска пратка преди приемането ѝ за доставка би довело до значително увеличение на оперативните разходи, което неизбежно би се отразило върху крайния потребител. Както беше обяснено по-горе, непосредственият отрицателен ефект засята малките и средните предприятия, които биха били засегнати най-тежко. Това е особено тревожно, като се има предвид, че пазарът на електронната търговия в България достигна 2,69 млрд. евро през 2025 г., като отбеляза ръст от 15% на годишна база, а през последните четири години пазарът се удвои. Доставките до автоматичните пощенски станции отбелязаха значителен ръст през последните 2 години, като в момента достигат около 20% от всички пратки, доставяни в България, благодарение на удобството и		

[1] Жанет Найденова, председател на Българската е-комерс асоциация, в предаването „В развитие“, 16.12.2025 г., Bloomberg TV Bulgaria, https://www.bia-bg.com/news/view/35146/.

достъпността им. Очаква се, че в рамките на следващите 2 години автоматичните пощенски станции ще съставляват 35-40% от всички доставки в България. Всякакви регулаторни мерки, които увеличават разходите или намаляват икономическата ефективност на автоматичните пощенски станции биха имали значително отрицателно въздействие върху бързо растящ сектор, който понастоящем представлява 2,53% от БВП на България. Предложение на Бокс Нау: Вместо задължителен преглед на съдържанието „преди регистрация“ следва да се въведи задължение за извършване на произволни прегледи на избрани пратки в определената точка за обработка, в зависимост от структурата на дейността на пощенския оператор. Прегледите следва да се извършват след приемане на пощенската пратка в автоматичната пощенска станция. Първата точка за преглед е по време на обработката в сортировъчен център или на всеки друг подходящ етап от логистичната верига, който позволява използването на подходящи съоръжения за сканиране на пощенската пратка. Такъв подход съответства в по-голяма степен на целта за защита на сигурността на пощенския трафик, без да се обезсмисля функцията на автоматичните пощенски станции. Освен това препоръчваме проектът на наредбата да предвиди възможност за диференциране на проверките, в зависимост от оценката на риска съгласно чл. 1, ал. 5, т. 4, при която операторите прилагат своите процедури за сигурност в съответствие с идентифицираните нива на риск. Въз основа на гореизложеното, предложената т. 3 от чл. 1, ал. 5 следва да бъде заличена.		
3.Чл. 1, ал. 5, т. 4, предвиден с § 1, т. 4 от предложената наредба: Правомощията на компетентните органи да „дават задължителни указания“ въз основа на оценките на риска следва да бъдат заличени Ние подкрепяме предложението за въвеждане на задължение за ежегодна оценка на риска. Считаме че систематичната оценка на риска, обхващаща вътрешни и външни заплахи, е добра практика, която вече е част от нашите вътрешни процедури.	Не се приема.	Задължителните указания са винаги индивидуални и конкретни за даден вътрешен акт на съответния оператор. Освен това контролиращият орган може да укаже включването на

В същото време възможността пощенските оператори да бъдат подлагани на задължителни указания единствено въз основа на предоставените оценки на риска също следва да бъде ограничена до конкретни и обосновани случаи. В противен случай съществува риск надзорните органи да наложат несъразмерни мерки. Предложение на Бокс Нау: Правомощията на компетентните органи да „дават задължителни указания“ въз основа на предложените оценки на риска (чл. 1, ал. 5, т. 4) следва да бъдат заличени от предложението. Задължението за изготвяне на оценки на риска прехвърля отговорността към пощенските оператори, а възможността за даване на задължителни указания на практика означава намеса във вътрешните процеси на конкретен (ни) пощенски оператор(и) за оценка на рисковете на пощенската сигурност. В случай, че органите трябва да се включват във вътрешните процеси за оценка на риска, те трябва да го правят чрез изготвяне на национална оценка на риска, а не чрез намеса в индивидуалните оценки на риска. Във всеки случай възможността за даване на задължителни указания относно вътрешните правила, съобразно предложението ни по-горе е достатъчна за постигане на целите на наредбата.		определени правила, които биха осигурили спазването на изискванията за пощенската сигурност и които са резултат от неговата дейност. В случай че, операторът прецени, че те са прекомерни може да защити правата си по съдебен ред. Оценката на риска във всичките ѝ елементи зависи от вида на пощенския оператор и не намираме за удачно изготвяне на национална оценка на риска.
4.Предлаганият чл. 10, ал. 2, предвиден с § 4, т. 2 от предложената наредба: Изискването за видеонаблюдение надхвърля целта си и поражда сериозни опасения във връзка с Общия регламент за защита на данните (ОРЗД). Предложеният текст предвижда, че достъпът до пощенските служби по ал. 1, „както и до автоматичните пощенски станции“, трябва задължително да се наблюдава със записващи технически средства за видеонаблюдение, като записите се съхраняват 30 дни. Бокс Нау представя следните коментари по тази разпоредба: (а) обхват на приложение Чл. 10, ал.1 в новата си редакция се отнася до пощенските служби, при които е необходимо да се създаде организация за „приемане на ценни пратки и за извършване на парични дейности“. Автоматичните пощенски станции по правило не се използват за приемане на ценни	Не се приема	Бележките на оператора и проекта на наредба бяха изпратени за становище до Комисията за защита на личните данни. След направен анализ в своя отговор от 25.06.2026 г. на основание чл. 58, § 3, б. „б“ Регламент (ЕС) 2016/679 комисията сочи, че обработването на лични данни чрез видеонаблюдение в пощенски служби и автоматични пощенски станции и съхранението на записите за определен

пратки по смисъла на § 1, ал. 9 от Допълнителните разпоредби (монети, банкноти, благородни метали и др.) и не извършват парични дейности. Следователно включването на всички автоматични пощенски станции в обхвата на задължението за видеонаблюдение надхвърля целта на разпоредбата. (б) спазване на законодателството за защита на личните данни Задължителното видеонаблюдение на всички автоматични пощенски станции повдига сериозни въпроси относно спазването на ОРЗД. Автоматичните пощенски станции са разположени на обществено достъпни места – в търговски центрове, жилищни комплекси и други помещения с голям пешеходен трафик. Задължителното видеонаблюдение на такива места води до масово обработване на лични данни (изображения) на неопределен брой лица, без ясна обосновка за необходимостта и пропорционалността на тази мярка. Предложение на Бокс Нау: Задължението за видеонаблюдение съгласно чл. 10, ал. 2 следва да се прилага само за пощенски служби, в които се предвижда приемане на ценни пратки или извършване на парични дейности. Освен това чл. 36, пар. 4 от ОРЗД изисква консултация с органа за защита на данните. Следва да се поиска становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) относно пропорционалността и допустимостта на задължителното видеонаблюдение около автоматичните пощенски станции. Такава консултация е не само добра практика, но и изискване за осигуряване на съответствие с европейското и националното законодателство за защита на личните данни. 5.Чл. 13, т. 4, предвиден с § 5 от предложената наредба: процедурата за съгласуване с Държавна агенция „Технически операции“ (ДАТО) следва да бъде допълнително уточнена. Предложеното включване на Държавна агенция „Технически операции“ сред органите, с които трябва да се съгласуват вътрешните правила за действие на служителите при съмнение за наличие в пощенските пратки на оръжия, боеприпаси, пиротехнически изделия, взривни, запалителни или други опасни вещества и предмети, увеличава административната тежест	Приема се.	период от време на противоречи на изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 поради това, че мярката е по въвеждане на законово задължение за гарантиране на пощенската сигурност. При осъществяване на видеонаблюдението следва да се спазват заявените цели на обработване на лични данни и са отговорност на администратора на лични данни. В допълнение, липсата на видеонаблюдение застрашава сигурността и интересите на потребителя при получаване на пратката, както и на контрола при обработката и съхранението на пратките извън складовите помещения, макар и за един кратък период от време. Отразено в проекта.

върху операторите. Участието на трети компетентен орган увеличава административната тежест върху операторите без видима причина. Съгласно Закона за специалните разузнавателни средства, ДАТО извършва оперативни и технически проверки на пощенска и друга кореспонденция с цел защита на правата и свободите на гражданите, националната сигурност и обществения ред, както и за контрол на други лица, които извършват такива проверки. Не е ясно каква роля ще има ДАТО при разработването на вътрешни правила за действие на служителите при съмнение за наличие в пощенските пратки на оръжия, боеприпаси, пиротехнически изделия, взривни, запалителни или други опасни вещества и предмети. Предложение на Бокс Нау: Чл. 13, т. 4 не следва да се изменя, като се запазват правомощията на Министерството на вътрешните работи (МВР) и Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) да одобряват вътрешните правила за действие на служителите на пощенските оператори. 6.Чл. 15, ал. 2, предвиден с § 7, т. 2 от предложената наредба: проектът на съвместна инструкция следва да бъде разработен в тясно сътрудничество с пощенските оператори. Предлаганият нов чл. 15, ал. 2 предвижда че условията и реда за координация на изпълнението на дейностите по приемане и разглеждане на сигнали за нарушения на изискванията за пощенската сигурност от пощенските оператори се урежда със съвместна инструкция на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС), МВР, ДАНС и ДАТО. Считаме, че предвиждането на такъм механизъм е по принцип положителна стъпка. В същото време обръщаме внимание на факта, че инструкцията следва да бъде разработена в тясно сътрудничество с пощенските оператори, като им се даде възможност да участват в процеса по нейното изготвяне. Въпреки че очакваме окончателният проект на бъде подложен на обществено обсъждане и да бъде обнародван окончателният текст, по-ранното включване на пощенските оператори следва да се разглежда като най-ефективният подход за намиране на решения, които няма да увеличат разходите или	Приема се частично	Текстът е редактиран, като вместо инструкция се предлага разработването на съвместна процедура за координация и взаимодействие между компетентните органи. Измененията в наредбата са насочени към гарантиране на пощенската сигурност при новите технически, социални и икономически условия. В нормативната уредба се отчитат редица относими фактори като висшата цел е защитата на обществения интерес, защитата на живота, здравето и

да възпрепятстват иновациите в предоставянето на пощенските услуги. Предложение на Бокс Нау: Преди приемането на проекта на съвместна инструкция следва да се предвиди задължение за обществено обсъждане с участието на пощенските оператори. Това ще гарантира, че правилата са приложими на практика и отчитат спецификите на различните бизнес модели. 7.Чл. 22, предвиден с § 11 от предложената наредба: Разширената надзорна рамка изисква механизъм за координация, за да се предотвратят противоречиви задължителни указания. Предлаганият нов чл. 22 разпределя надзорните правомощия между няколко органа – КРС, Агенция „Митници“, МВР, ДАНС, ДАТО и Българската агенция по безопасност на храните. Макар разпределението на надзора да е необходимо за осигуряване на ефективност, обръщаме внимание на следното: Предложените разпоредби на чл. 1, ал. 5, т. 2 и 4 предвиждат, че компетентните органи могат да дават „задължителни указания“ относно вътрешните актове по сигурността и оценките на риска. Същевременно чл. 22 значително разширява кръга на надзорните органи. При липса на координация и ясни граници на компетентност съществува реален риск различните органи да издават противоречащи си задължителни указания. Предложение на Бокс Нау: Следва да се предвиди механизмът за координация между надзорните органи при упражняването на правомощията им за даване на задължителни указания, с цел избягване на дублиране и противоречия. Освен това „задължителните указания“ по чл. 1, ал. 5, т. 2 и 4 следва да се прилагат без разграничение към всички пощенски оператори само в обосновани случаи (както е предвидено в предложението ни по-горе), за да се гарантира равно третиране на участниците на пазара.	Приема се по принцип	сигурността на гражданите и служителите на пощенските оператори. Въведените изисквания за пощенската сигурност са пропорционални, технически осъществими и подкрепят, а не пречат на продължаващия растеж на пощенския сектор и на сектора на електронната търговия в България. Разпределението на надзора заложено в проекта на Наредбата е гаранция за непротиворечиви контролни действия, както и разработването на съвместната процедура за координация и взаимодействие между контролните органи.

8.Преходен период като нов § 13 от предложената наредба: Следва да се предвиди преходен период за пощенските оператори, за да адаптират съществуващите процеси и политики. Предложените изменения имат за цел да въведат редица нови и обширни задължения за пощенските оператори – създаване на структура за сигурност, назначаване на служител по сигурността, изготвяне на годишна оценка на риска и др. Изпълнението на тези задължения изисква значителни организационни, технически и финансови ресурси. Предложената наредба не предвижда преходен период за адаптиране на съществуващите процеси и политики на пощенските оператори. Предложение на Бокс Нау: § 13. Пощенските оператори трябва да предприемат мерки за привеждане на дейността си в съответствие с настоящата наредба в срок от дванадесет месеца от влизането ѝ в сила. Следва да се предвиди преходен период за постигане на съответствие с новите изисквания от най-малко 12 месеца от влизането в сила на наредбата. Според годишния доклад на КРС за 2024 г. към края на 2024 г. в България са налице 3 142 автоматични пощенски станции. Адаптирането на съществуващите процеси и политики на пощенските оператори ще изисква цялостно приспособяване, което следва да отнеме най-малко 12 месеца. В заключение, Бокс Нау е на мнение, че проектът на наредбата следва да бъде преразгледан, за да се отчетат специфичните характеристики на автоматичните пощенски станции като бизнес модел и да се въведат само пропорционални и изпълними изисквания, които не правят тази форма на предоставяне на пощенски услуги невъзможна и не водят до необосновано повишаване на цената на услугите за крайните потребители, по-специално малките и следните предприятия. Както бе отбелязано по-горе, пазарът на електронна търговия в България е сред най-бързо растящите в Източна Европа, съставлявайки приблизително 13,5% от регионалния пазар, като се очаква да надхвърли 3% от БВП в рамките на две години. С над 50 000 онлайн магазина, опериращи в България (90% от които са малки и средни предприятия) и с доставките	Приема се.	Отразено в проекта.

чрез автоматични пощенски станции, които вече представляват значителен дял от тяхната логистична инфраструктура, непропорционалните регулаторни изисквания рискуват да подкопаят важен сектор на българската икономика и да навредят на конкурентоспособността на българските малки и средни предприятия. Секторът на пощенските услуги и този на електронната търговия са наистина дълбоко взаимосвързани. Според годишния доклад на КРС за 2024 г.[2] пазарът на пощенски услуги в България е нараснал с 12,4% през 2024 г., достигайки 937,4 млн.лв. (479,3 млн. евро), като куриерските услуги отбелязват ръст на приходите от 14,5% и увеличение от 20,6% в броя на пратките. Приходите от пратки, генерирани от електронната търговия, са се увеличили с приблизително 79% в сравнение с 2023 г., като броят на пратките се е удвоил. Тези цифри показват, че секторите на пощенските услуги и електронната търговия отбелязват забележителен растеж и са от съществено значение за цифровата икономика на България. В годишния доклад на КРС се отбелязва още, че броят на автоматичните пощенски станции в България се е удвоил през 2024 г., достигайки 3 142 – ръст от 122% в сравнение с 2023 г. Това разширяване на инфраструктурата отразява нарастващото предпочитание на потребителите към безконтактни опции за доставка и все по-голямата интеграция на автоматичните пощенски станции в логистиката на електронната търговия. Следователно непропорционалните или непрактични регулаторни изисквания в пощенския сектор неизбежно ще окажат отрицателно въздействие върху електронната търговия и обратно. Нормативните актове, които увеличават оперативните разходи на пощенските оператори, намаляват рентабилността на автоматичните пощенски станции или налагат невъзможни за изпълнение задължения за съответствие, в крайна сметка ще се отразят на онлайн търговците и потребителите. Бокс Нау призовава МТС да гарантира, че всякакви изменения в нормативната уредба за пощенската сигурност са		

[2] Годишен доклад на КРС за 2024 г. – Анализ на пазара на пощенските услуги

пропорционални, технически осъществими и подкрепят, а не пречат на продължаващия растеж както на пощенския сектор, така и на сектора на електронната търговия в България.		
6. „Еконт Експрес“ АД, получено чрез Комисията за регулиране за съобщенията с писмо № 32-01-182/18.05.2026 г.		
Моля да вземете предвид нашите коментари и забележки по представения за обществено обсъждане проект за изменение и допълнение в Наредба № 6 за изискванията за пощенската сигурност. За леснота, прилагаме коментари към конкретните изменения в текстовете, които считаме че следва да се прецизират или отпаднат и становище по тях: I По повод две нови алинеи в чл.1 със следното съдържание: *„(2) Пощенските оператори могат да определят допълнителни изисквания към сигурността, които целят гарантиране безопасността на транспорта, служителите и съдържанието на пратките. Тези изисквания могат да включват правила за опаковане, етикетиране, документация и ограничения за определени стоки, както и процедури за селектиране и проверка на пощенски пратки.* *(3) Пощенските оператори публикуват изискванията, отнасящи се до пощенската сигурност, на интернет страницата си и на видно и достъпно място в пощенските станции.“* **Коментар:** Пощенските оператори разполагат и към настоящия момент с процедури и правила при прием на пратки, касаещи действията, които служителите трябва да предприемат в случай на съмнение за вложени в пратките забранени предмети. Не считаме, че е необходимо обаче, всички правила да бъдат достояние на потребителите, т.к. това ще ограничи възможностите на пощенския оператор за преценка във всяка една ситуация дали предадена пратка подлежи на проверка. Както е известно, ежедневно през пощенските оператори преминават хиляди пратки и е възможно да възникнат различни ситуации, които не винаги	Не се приема.	Разпоредбата на чл. 1, ал. 2 предоставя възможност всеки оператор, отчитайки спецификата в работата си да заложи допълнителни критерии, които съответстват на законовите разпоредби, и които да улеснят работата му, от една страна, а от друга – да има яснота в отношенията между потребител и оператор, за това какво следва да спазват и двете страни при приемане, обработка и доставка на пратката от гледна точка на сигурността. В проекта не се поставят изисквания всички правила да бъдат достояние на потребителите. Както е посочено в ал. 2 правилата са допълнителни за сигурността и могат да се отнасят до опаковане, етикетиране, документация и ограничения за определени стоки, както и процедури, като преценката за

могат да бъдат обхванати от правила или процедури. Законът за пощенските услуги дава право на пощенския служител дори при „съмнение“ за поставени забранени вещества да изиска от подателя проверка на съдържанието на пратката, т. е. предоставил му е оперативна самостоятелност. Въвеждането на публично достъпни процедури за селектиране и проверка на пощенските пратки, например, ще доведе до ограничаване на преценката на оператора и ще я сведе единствено до възможностите, станали публично достояние на потребителите. Наред с това, публичното оповестяване на конкретни процедури и критерии за селектиране на пратки би могло и да компрометира ефективността на самите мерки за сигурност и да улесни заобикалянето им от недобросъвестни лица. Подобни аргументи могат да се предоставят и по отношение на правилата за опаковане, например. Не веднъж на срещи с КРС пощенските оператори са изразявали притесненията си, че служителите не винаги могат да преценяват вместо потребителя каква би била най-подходящата опаковка, която да обезопаси даден артикул, особено когато не разполагат с неговите характеристики. Податели по пратките в много случаи са търговци, които съблюдават специфични правила за опаковане. Разбира се, пощенските оператори могат да предоставят препоръки за правилно опаковане, както и в определени ситуации да преценят необходимостта от допълнително опаковане, но не и да генерират задължителни изисквания, особено за по-специфични пратки. Не на последно място, общата формулировка на ал.3, както и използваната формулировка на ал.2 „че пощенските оператори „могат“ да определят допълнителни изисквания към сигурността“ от своя страна, създава неясни задължения за пощенския оператор – длъжен ли е да има такива изисквания, следва ли да имат определено съдържание и т.н. като липсата на яснота на подзаконовата норма създава предпоставки за различни тълкувания от страна на регулаторния орган. Доколкото новата ал.2 на чл.1 има пожелателен характер, то считаме че следва да отпадне, т.к. ще създаде поле за тълкуване на волята на		необходимостта, техния обем и вид е на пощенския оператор.

законодателя. Следва да се отчете, че и в мотивите към акта не е посочено основанието, на което нормата се създава. По отношение на новата ал.3 на чл.1, то считаме че посочената разпоредба не защитава пощенската сигурност, а създава повече неясноти и възможности на недорбосъвестни потребители да се възползват от евентуални пропуски в изискванията, станали публично достояние. По тези причини считаме, че ал.3 на чл.1 следва да отпадне. II. По повод предложеното изменение в ал.5 на чл.1, като се добавя текста в Italic: „Пощенските оператори изпълняват изискванията на наредбата чрез изграждане на структура по сигурността, която е неразделна част от основната им организационна форма*, както и:* *1. определят най-малко един служител по сигурността, който извършва вътрешния контрол и взаимодействието с органите по т. 4 и уведомят органите по т. 5 за данните за контакт на служителя в 7-дневен срок от неговото определяне или замяна. Задълженията на служителя възникват от момента на уведомяването.* *2. изготвят вътрешни актове по сигурността и ги предоставят за сведение на органите по т. 5, които могат да дават по тях задължителни указания.* *3. преди регистрация на пратка извършват преглед на съдържанието за забранени предмети и вещества.* *4. изготвят най-малко веднъж годишно оценка на риска, обхващаща вътрешни и външни заплахи, включващи произхода, местоназначението и начина на транспорт, вкл. на всички междинни логистични етапи. Предоставят тези оценки за сведение на органите по т. 5, които могат да дават по тях задължителни указания.“* **Коментар:** Налице е техническа неточност – препратките към т.5 са неясни, т.к. в тази разпоредба т.5 не съществува. В този смисъл следва да се прецизира кои са органите, към които тази точка препраща. Не става ясно в т.2 дали се визират съществуващите правила, издадени по Наредбата за пощенската сигурност, както и кои правила с кой точно орган да се съгласуват /например съгласно разделението в правомощията на различните органи в новопредложеното съдържание на чл.22/.	Приема се частично.	Отразено в проекта. Препратките са поправени. По отношение на т. 2 – пощенските оператори са длъжни да преведат дейността си в съответствие с изискванията на наредбата в срок до 12 месеца. Могат да изменят и допълнят съществуващите правила или да ги отменят и да приемат нови по своя преценка. По отношение на т. 3 – текстът е редактиран. По отношение на т. 4 – ясно е посочено на какво следва да се основава оценката на риска. Същата се предоставя само веднъж годишно и то за сведение, а в случай че има пропуски, компетентният орган ще даде своите указания. Еднократният акт на подаването ѝ цели намаляването на административната тежест, а не нейното увеличаване и същевременно цели компетентните органи да получават информация, която би им помогнала в работа по контрола и превенцията на сигурността.

Недоумение буди и новосъздадената т.3, съгласно която пощенският оператор преди „*регистрация на пратка извършва преглед на съдържанието за забранени предмети и вещества*.“ Кой момент се приема за регистрация на пратка – ако в термина „регистрация“ е включено законовото понятие за прием на пратката от подателя, то това означава ли, че всяка пратка следва да се преглежда от служителите на пощенския оператор?! Подобна разпоредба би нарушила конституционното право на всеки потребител за тайна на кореспонденцията, заложено и в ЗПУ. Трайна е практиката на КРС да налага санкции при нарушаване на неприкосновеността на пратките. **В този смисъл считаме тази точка за противоконституционна.** В случай, че законодателят е имал предвид друго значение на „преглед на съдържанието“, то този термин първо следва да се прецизира, след което да вземем отношение по него. Подобно задължение не произтича от Закона за пощенските услуги и не може да бъде въвеждано за първи път с подзаконов нормативен акт, още повече когато засяга конституционно защитени права. Новосъздадената т.4 отново създава ненужна тежест за пощенските оператори, както административна, така и финансова. На първо място за изпълнение на подобно изискване следва да има някаква методология - какво точно следва да се оценява, по какви критерии и т.н. Изготвянето на подобен многомащабен анализ ще изисква огромен времеви и финансов ресурс за операторите, който няма как да бъде компенсиран освен ако не се увеличи стойността на услугите им. Отново не става ясно кои са органите по т.5 /несъществуваща/. На следващо място, предвидено е тази оценка да се предоставя за сведение, но пък операторът може да получи „задължителни указани“?! Не става ясно задължителните указания по отношение на какво могат да бъдат давани – по отношение на обхвата, начина на оценяване, друго. В мотивите към проекта е посочено бланкетно, че *„Предложението е поради изключително нарасналия обем на пощенските пратки през последните години, поради развитието на онлайн търговията и произтичащите от това заплахи за сигурността на пратките, имуществото на операторите, живота и*		За опазване на професионалната и търговската тайна се прилагат правилата и редът по Закона за защита на търговската тайна. Правилата за пощенската сигурност могат да се разглеждат като част от националната сигурност и обществения ред. Прегледът на пратката е за постигане на законоустановена в ЗПУ цел за забрана за поставяне в пощенските пратки на определени вещества и предмети. Тайната на кореспонденцията не е абсолютна и може да бъде извършен преглед на пратката при съмнения за забранени/опасни вещества, което е отразено в проекта. Предоставянето на оценката на риска може да бъде извършени и по електронен път. Действащият чл. 1, ал. 3 задължава пощенските оператори да изпълняват изискванията на наредбата чрез изграждане на структура по сигурността, която е неразделна част от основната им организационна форма. Изготвянето на оценките на риск е част от задълженията на структурата и с проекта не се създава допълнителна административна и финансова тежест.

здравето на служителите и потребителите.“, но няма приложен анализ с какво точно тази оценка ще доведе до намаляване на тази „заплаха“. С т.4 се предвижда поредният документ, който операторът следва да генерира до неясно колко държавни структури. В мотивите липсва конкретна оценка на административната и финансовата тежест за пощенските оператори, както и анализ на очаквания ефект от предлаганите мерки. Следва да се има предвид и че КРС ежегодно събира информация от пощенските оператори за изготвяне на доклади до МС, поради което регулаторният орган може да подготвя и сам подобна оценка на риска. В случай че бъде запазено задължение за предоставяне на оценки на риска, то не считаме, че следва да се въвежда задължение оценките на риска регулярно да се предоставят „за сведение“ на компетентни органи, освен при наличие на конкретно искане, извършване на проверка или осъществяване на контролна дейност в рамките на законово установена компетентност. В противен случай би се създала значителна административна тежест както за операторите, така и за администрацията, без достатъчно яснота относно необходимостта, обработването, съхранението и защитата на тази информация. Считаме, че следва изрично да бъдат уточнени: • кои са компетентните органи; • в какви срокове и при какви условия се предоставя информацията; • как се гарантира защитата на търговската тайна и чувствителната оперативна информация; • какъв е обхватът на евентуалните задължителни указания; • какъв е редът за тяхното оспорване. Особено важно е да се отчете, че оценките на риска по всяка вероятност ще съдържат чувствителна информация относно логистични процеси, маршрути, мерки за сигурност, вътрешни контролни механизми, техническа инфраструктура и организационни модели, поради което е		

необходимо изрично уреждане на конфиденциалността и ограниченията за достъп до подобна информация. Следва да се отчете, че подобни оценки могат да съдържат информация относно уязвимости, логистични зависимости, маршрути и техническа инфраструктура, чието разкриване би могло само по себе си да създаде риск за сигурността. Намираме за съществено и възможността компетентните органи да дават „задължителни указания“да бъде ограничена до случаи на установен конкретен риск, нарушение или несъответствие, както и да бъде обвързана с мотивирана писмена форма и възможност за обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. По отношение на разпоредбите, свързани с предотвратяване пренасянето на забранени предмети и вещества, освен по-горе изложеното, намираме за необходимо изрично да се отчете балансът между изискванията за сигурност и принципа за защита на тайната на кореспонденцията и неприкосновеността на пощенските пратки. Считаме, че следва ясно да се подчертае, че не се въвежда задължение за масов, системен или фактически пълен контрол върху съдържанието на всички пратки с цел установяване на евентуално наличие на забранени предмети. Проверка на всички пратки би бил практически неприложим подход предвид обема на обработваните пратки и би довел до сериозно забавяне на пощенския трафик, както и би създал риск от непропорционално засягане на тайната на кореспонденцията и правата на потребителите. По тази причина, проверки следва да се извършват при наличие на конкретни индикации, сигнали, рисков профил или други обективни обстоятелства, обосноваващи необходимостта от допълнителен контрол, при спазване на принципа на пропорционалност и приложимото законодателство. Допълнително следва ясно да се разграничи отговорността на пощенските оператори от функциите и правомощията на правоохранителните и контролните органи, като не следва да се допуска фактическо прехвърляне върху операторите на задължения за цялостен контрол върху съдържанието на пощенските пратки.	Приема се	Отразено е в проекта.

III. По повод предложеното изменение на чл.13, т.4 – допълнено с текста в Italic 4. разработване на вътрешни правила за действие на служителите при съмнение за наличие в пощенските пратки на оръжия, боеприпаси, пиротехнически изделия, взривни, запалителни или други опасни вещества и предмети; правилата се съгласуват с компетентните органи на Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция "Национална сигурност" и *Държавна агенция „Технически операции*“. **Коментар:** Намираме за неуместно поредното съгласуване на правила с трети държавен орган, при условие че те подлежат на съгласуване с ДАНС и МВР.	Приема се.	Отразено е в проекта.
IV. По повод предложеното изменение на чл.15, като се добавя нова ал.2: Чл. 15. (1) Пощенските оператори създават условия за осъществяване на наблюдение и контрол върху пощенските пратки от страна на компетентните органи на Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция "Национална сигурност", Държавна агенция "Технически операции" и органите на съдебната власт, като: 1. предоставят подходящи помещения, които дават възможност за изпълнение на определените им със закон функции; 2. осигуряват физически и технически достъп до пощенската мрежа и до пощенските пратки за изпълнение на определените им със закон функции; 3. уведомяват ги в срок не по-кратък от 20 дни преди извършване на промени в пощенската мрежа, свързани със задълженията им по осъществяване на наблюдение и контрол. *(2) Условията и реда за координация на изпълнението на дейностите по приемане и разглеждане на сигнали за нарушения на изискванията за пощенската сигурност от пощенските оператори се урежда със съвместна инструкция на Комисията за регулиране на съобщенията, Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция „Национална сигурност“ и Държавна агенция „Технически операции.*	Приема се по принцип	Отразено е в проекта.

Коментар: Създадена е ал.2 – предвижда се създаване на инструкция от комп.органи. Към момента и докато не видим нейното съдържание не може да вземем отношение по посочения текст. V. По повод въвеждане на дефиниция за АПС: „*Автоматична пощенска станция“ е автоматизирана машина, чрез която може да се осъществява получаване и изпращане на пратки, въз основа на попълнен от потребителя документ, съпътстващ пощенската пратка и въвеждане на код и следване на инструкции, предоставени от пощенския оператор, със или без възможност за заплащане на суми на място. Автоматичната пощенска станция се оперира от пощенски оператор.“* **Коментар:** Считаме, че включването в проекта на дефиниция за „автоматична пощенска станция“ (АПС) е извън предметния обхват на Наредба № 6 за изискванията за пощенската сигурност. Дефинирането на основни понятия, свързани с видовете пощенска инфраструктура и предоставянето на пощенски услуги, следва да бъде извършвано на законово ниво – в Закона за пощенските услуги, а не в подзаконов нормативен акт с предмет пощенска сигурност. Допълнително следва да се има предвид, че въвеждането на дефиниции единствено в подзаконов нормативен акт създава риск от непоследователност и противоречиво тълкуване в рамките на секторната уредба. Независимо от горното, ако бъде запазен текст относно АПС, следва ясно да се разграничи режимът, приложим към автоматичните пощенски станции, от този относно класическите пощенски станции, офиси и логистични бази, в които има постоянно физическо присъствие на служители. Следва изрично да се предвиди, че техническите и организационните мерки за сигурност се определят съобразно вида, местоположението, предназначението, степента на риск и начина на функциониране на съответната автоматична пощенска станция, като не се допуска въвеждането на непропорционални, технически неизпълними или икономически необосновани изисквания.	Не се приема	Понятието за автоматична пощенска станция попада в определението за „точка за достъп“ по § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на ЗПУ, и представляващи други устройства за обществено ползване, поставени на достъпни за подателите места. Терминът е определен в приетите от КРС Общи правила за условията за доставяне на пощенските пратки (обн. ДВ. бр. 26 от 2026 г.)

С оглед гореизложеното, моля да отчетете направените коментари и да съобразите промените с тях.		
7.Комисията за регулиране за съобщенията с писмо № 04-02-99/30.06.2026 г.		
1. В § 7 от проекта за изменение и допълнение на Наредба № 6 от 1 ноември 2011 г. за изискванията за пощенската сигурност (Наредба № 6), е предвидено в чл. 15 да се създаде ал. 2, съгласно която: *„Условията и реда за координация на изпълнението на дейностите по приемане и разглеждане на сигнали за нарушения на изискванията за пощенската сигурност от пощенските оператори се урежда със съвместна инструкция на Комисията за регулиране на съобщенията, Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция „Национална сигурност“ и Държавна агенция „Технически операции.“* Съгласно становището на МВР, посоченото предложение създава правна делегация в наредба и е в противоречие с изискванията на Закона за нормативните актове, поради което, текстът следва да отпадне. Всеки от посочените в предложената разпоредба органи осъществява своята дейност съобразно правомощията си по съответния специален закон, като целта на текста е да се уреди координираното взаимодействие между тях с цел избягване на противоречия от организационен и правно-нормативен характер, както и постигане на бързина и ефективност в контрола и/или съдействието при разрешаване на конкретни проблеми. Предвидено е издаването на съвместен акт, чрез който да се регулира механизма на съвместното сътрудничество между институциите. С цел постигане на пълно законово съответствие, предлагаме да се приеме изготвянето на съвместна процедура, а именно: думите „съвместна инструкция на“ да се заменят с „процедура за взаимодействие между“. КРС счита, че предложената редакция от МВР е обоснована и може да бъде приета. 2. В § 11 от проекта за изменение и допълнение на Наредба № 6 е предвидено, че чл. 22 се изменя така: *„Чл. 22. (1) Контролът по спазването и прилагането на изискванията за пощенската сигурност по глава пета, глава седма, глава осма и чл. 14 се*	Приема се.	Отразено в проекта.

осъществява от Комисията за регулиране на съобщенията по реда на Закона за пощенските услуги. *(2) Контролът по спазването и прилагането на чл. 3 се осъществява от Агенция „Митници“.* *(3) Компетентните органи на Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция „Национална сигурност“ и Държавна агенция „Технически операции“ осъществяват контрол за спазването и прилагането на изискванията за пощенската сигурност по глава трета, по чл. 13, т. 4, по чл. 14 и чл. 15 съобразно правомощията си.* *(4) Контролът по спазването и прилагането на изискванията за пощенската сигурност по глава втора с изключение на чл. 3, глава четвърта, чл. 12 и чл. 13, т. 1-3 се осъществява от Министерството на вътрешните работи.* (*5) Контролът по спазването и прилагането на чл. 16 се осъществява от Българската агенция по безопасност на храните*.“ Съгласно становището на МВР, с предлаганите изменения на чл. 22, ал. 3 и ал. 4, се предвиждат контролни функции за МВР в противоречие с чл. 7 и чл. 30 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), и в нарушение на чл. 94 от Закона за пощенските услуги (ЗПУ). Контролът по спазването на ЗПУ и по прилагането на подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на него, е възложен на КРС, която единствено при необходимост взаимодейства с други органи, сред които и МВР. Предлага се ал. 3 и ал. 4 да отпаднат. КРС счита, че предложеният текст на чл. 22, ал. 3 и 4 е от съществено значение за прилагане на Наредбата. Считаме, че текста не противоречи на чл. 7 и чл. 30 от ЗМВР и на чл. 94 от ЗПУ, тъй като не вменява нови контролни и/или други правомощия, а само диференцира съществуващия и досега контрол на институциите съобразно тяхната законова компетентност. Целта на измененията е да се въведат ясни и точни граници в институционалния контрол, за да се гарантира сигурност, предвидимост и законосъобразност на издадените от държавните органи административни актове при упражняване на контролните им правомощия. Неприлагането на такава диференциация на съществуващите и към настоящия момент контролни правомощия, би		

поставило в риск издадените административни актове при евентуално оспорване на законосъобразността им от санкционираните лица. Отпадането на чл. 22, ал. 3 и ал. 4 няма да доведе до търсения обществено полезен резултат от действието на подзаконовият нормативен акт.		